

گزارشی از روز جهانی "آش" تا سال "مولانا"
 ایرانیان روز جهانی "آش" را اعلام کردند و
 ترکیه سال جهانی "مولانا" را خواستار شد
 به دلیل شرکت در جلسات مکرر، نه وزارت
 فرهنگ پاسخ داد و نه سازمان میراث فرهنگی

:: بزرگ نمایی تصویر

ثبت مفاخر ایرانی به نام	سرویس
خود از طرف همسایگان	فرهنگی هاتف
ایران در حالی صورت می	- پوریا گل
گیرد که ، در کشورما	محمدی-عده
همزمان با جشنواره آش	ای از ایرانیان
ایرانی، المپیاد آشپزی با	مقیم آمریکا
شرکت 36 استان کشور در	طی بیانیه‌ای
زنجان برگزار می‌شود و یا	30 اردیبهشت
اینکه پس از جشنواره آش	را به عنوان روز
نقشه ایران در مساحتی	جهانی آش
معادل پانزده متر مربع در	نامگذاری
مجموعه تفریحی ائل داغی	کردند و طی
ایجاد می‌شود. البته برپایی	بیانیه‌ای از
اینگونه جشنواره ها بد	تمام
نیست و شاید بتوان گفت	ایرانی‌های
بسیار ضروری و مهم است	سراسر جهان
، اما به شرط آنکه ما را از	خواسته‌اند تا
اصل آنچه داریم غافل نکند،	در این روز با
که متأسفانه این کار صورت	مراسم ویژه
گرفته است.	نسبت به طبخ
	آش اقدام
	کنند، و در
	همین زمان
	وزارت فرهنگ
	و گردشگری
	ترکیه از
	یونسکو
	خواست سال
	2007 را سال
	جهانی مولانا
	اعلام کند.

متأسفانه طبق روال سال های اخیر به دلیل
 کوتاهی بخش های فرهنگی در ایران(به
 خصوص وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و
 سازمان میراث فرهنگی و گردشگری) در

حفظ میراث فرهنگی و ادبی ایران ، ثبت نام و شخصیت های بزرگ و مفاخر ایرانی توسط کشورهای همسایه به نام خود همچنان ادامه دارد .

در این راستا بسیاری از کشورهای همسایه با پی بردن به بی توجهی دستگاه های مربوط با فرهنگ و تمدن ایرانی ، گوی سبقت را برای چپاول نام و شهرت مفاخر ایرانی و ثبت آنها به نام کشور خود ربوده اند. برای مثال می توان به ساخت فیلم های سینمایی از شاهنامه و شاعران بزرگ پارسی گو توسط کشورهای مشترک المنافع و روسیه و اعراب، یا ساخت فیلم "کوروش کبیر" به وسیله یهودیان در انگلستان اشاره کرد. یا اعلام سال زرتشت به نام کشور تاجیکستان و اعلام این مطلب در روزنامه های لبنانی که «جمال زاده» پدر داستان نویسی نوین ایران، لبنانی است. از طرفی به تازه گی فیلمی در صدا و سیما ی ایران در مورد «عمر خیام» جهانی ترین شاعر ایرانی پخش می شود که ساخته کشورهای عربی است.

همچنین می توان به انتشار اشعار بی ریشه منسوب به حافظ در کشورهای اروپایی اشاره کرد ، که نشان از کوتاهی بخش های فرهنگی داخل کشور برای نظارت بر این گونه کارها و معرفی درست این شخصیت ها به جهان دارد. این کوتاهی ها و بی توجهی ها و پاسخ ندادن و برخورد نکردن با سارقان و تحریف کنندگان آثار و فرهنگ ایرانی بر خلاف اعتراضات مکرر نویسندگان و فرهنگ دوستان ایرانی تا آنجا پیش رفته است که به تازه گی وزیر فرهنگ و گردشگری کشور ترکیه پس از سال ها تلاش در انعکاس این مطلب که مولانا متعلق به کشور ترکیه است ، از یونسکو خواسته که سال 2007 را سال جهانی مولانا اعلام کند.

این درخواست درحالی صورت می گیرد که توجه به "مولانا" شاعر فارسی زبان در کشورهای دنیا روبه افزایش است. به راستی چه کسی پاسخ گوی این اتفاقات است؟

رئیس شورای گسترش زبان فارسی :
مهم نیست که ترکیه می خواهد سال
جهانی مولانا را برگزار کند

"علي اصغر محمد خاني" رئيس شوراي گسترش زبان فارسي بااطلاع از خبر درخواست وزارت فرهنگ تركيه از يونسكو براي اعلام سال جهاني مولانا ، گفت: « ما نمي توانيم جلوي كسي را بگيريم و بگويم براي مولانا مراسم برگزار نكنيد، اما مي توانيم فعاليت هاي فرهنگي - ادبي خود را افزايش دهيم». او معتقد است ، « مولانا چهره اي جهاني و مورد توجه همه علاقه مندان به ادب و فرهنگ است. ما بايد سعي كنيم خودمان بيشتر كار كنيم» .

فاطمه راکعي: بهترين بهره برداري از مولانا را تركيه انجام مي دهد

"فاطمه راکعي" شاعر و نماينده دوره ششم مجلس با اعتراف به اين مسئله كه بهترين بهره برداري از مولانا را تركيه انجام مي دهد ، مي گويد: «كشور تركيه توانسته از "مولانا" بهترين بهره برداري و بهترين استفاده را ببرد، حال ما چه كرديم با حافظ و سعدي و بسياري ديگر از شاعران كه مدعي هستيم متعلق به ما هستند . مولانا شاعري جهان - وطني است اما مسئله مهم اين است كه مدفن او در تركيه است و من وقتي به مزار او رفتم آنها (وزارت فرهنگ تركيه) را به خاطر حسن برنامه ريزي كه داشتند تحسين كردم» . راکعي معتقد است « آنها برنامه هاي عرفاني ما را به دنيا صادر مي كنند . براي مثال در سال هاي اخير انتشار اشعار مولانا بي نظير بوده و اين باعث افتخار ماست. انسانهاي بزرگ به كل جهان تعلق دارند و به صرف محل تولد آنها نبايد آنها را محدود كرد» . به نظر مي آيد خانم راکعي از ياد برده اند كه چنين نگاه هايي باعث شده است كه كشور هاي ديگر با ترجمه هاي دلخواه خود و برداشت هاي سودجويانه اندیشه هاي اين نويسندگان و شاعران به نفع خود تغيير مي دهند و در ترجمه آنچه را كه مي خواهند تفسير مي كنند.

اما راکعي مي گويد: « دولت تركيه در ارتباط با معرفي خوب مولانا در سطح جهان گام هاي بلندي برداشته اند. مهم نيست چه كسي متعلق به كجاست. انسان هاي بزرگ متعلق به جامعه بشريت هستند و مرزها نمي تواند آنها را محدود كنند. ما افتخار اين را

داریم که آثاری که به زبان فارسی است متأثر از فرهنگ اسلامی هستند، اما من به نوبه خودم که شعر را با مولانا شروع کردم و عاشقانه در عشق و جنون مولانا غوطه ورم اعلام می‌کنم که مدفن مولانا ترکیه است و آنها با بهره‌گیری از این مسئله برای مولانا ارزش خاصی قائل هستند».

نکته جالب در ادامه سخنان شاعر و عضو خانه شاعران ایران این است که او نیز به کوتاهی جامعه فرهنگی در برخورد و معرفی مولانا به دنیا اعتراف می‌کند و می‌گوید: «ما باید سعی کنیم کارهای خوب را یاد بگیریم. ما موظفیم به مولانای بزرگ بیش از پیش بپردازیم».

احمد وکیلان : دولت و ملت ایران باید مولانارابه دنیامعرفی کند

دکتر "احمد وکیلان" متخصص فرهنگ عامه و مدیر مسول نشریه «فرهنگ عامه» با شنیدن این سخن می‌گوید: این وظیفه ملت و دولت ایران است که بیش از دیگران برای جهانی کردن چهره‌های ادبی و تاریخی ایران اقدام کنند. ما باید در عرصه فرهنگ جهان حضور مثبت داشته باشیم. همه مردم دنیا سعی بر ایجاد هویتی مستقل دارند، حال ما ملت ایران این هویت مستقل را داریم و نباید آن را از دست بدهیم. به عنوان مثال جشن نوروز که جشنی ایرانی است به زودی در یونسکو به ثبت خواهد رسید و به عنوان جشن جهانی به شمار خواهد آمد. این باعث افتخار ایران و ایرانیان خواهد بود؛ شاعران بزرگی همانند مولانا - سعدی - حافظ مزرها را در نوردیده‌اند و انسانی‌هایی جهانی محسوب می‌شوند. این شاعران و هنرمندان باعث افتخار ما هستند که باید آنها را در سطح جهانی ارزیابی کرد. این باعث افتخار است که اکنون در دنیا و به خصوص آمریکا موج مولانا شناسی پدید آمده است.

وی با اشاره به درخواست وزارت فرهنگ ترکیه از یونسکو برای اعلام سال 2007 به عنوان سال جهانی مولانا گفت: مولانا شاعر بلند آوازه ایرانی محسوب می‌شود، اما نباید از یاد ببریم که یک زمانی زبان و خط مردم ترکیه با ما مشترک بوده است و بعدها

مجزا شد. اگر چه باید مراقب سرمایه های ادبی خود باشیم ، از طرفی توجه به مولانا از طرف این کشور ها ، اگر نگاهی فرهنگی باشد مناسب و خوب است.

وکیلان در ادامه با بیان خاطره ای از دکتر "استعلامی" استاد دانشگاه، گفت: این استاد توانای عرصه ادبیات می گفت: «یک روز که در کلاس درس اشعار مولانا را خواندم، دانشجوی ترک زبان تعجب کرد و گفت: مگر مولانا شعر فارسی هم دارد». این اتفاق نشان می دهد که ما هنوز آنچنان که شایسته است بزرگان خود را به دنیا معرفی نکرده ایم و گاهی دیگران در این کار از ما سبقت می گیرند. ما باید بیش از این به بزرگان فرهنگی و تاریخی خود بها بدهیم.

محمود معتقدی: مولانا شاعری صد در

صد ایرانی است

محمود معتقدی شاعر و منتقد ادبی می گوید: «صرف اینکه مولانا در ترکیه دفن شده است دولت ترکیه نمی تواند مولانا را متعلق به آن کشور بداند. در فضای فرهنگی جای تامل وجود دارد، که مولانا با دو کتاب بزرگ عرفانی خود "مثنوی" و "غزلیات شمس" که هر دو به زبان فارسی به نگارش در آمده است ، متعلق به کشورما ایران است ، اما چرا کشور ترکیه می خواهد به هر وسیله آن را متعلق به خود بداند. مولانا هم همانند حافظ و سعدی و نظامی و .. متعلق به کشور ایران و زبان او فارسی است ، اگر چه بنا به دلایلی در کشور ترکیه دفن شده است».

معتقدی با اشاره به اینکه بین جهانی بودن شاعر و اینکه کشوری بخواهد یک نام را به عنوان میراث خود ثبت کند فرق می کند ادامه می دهد «مسئله جهانی بودن مولانا یک چیز است و اینکه کشوری آن را متعلق به خود بداند چیز دیگری است . درست است مولانا انسانی جهانی و متعلق به تمام دنیا است، اما او شاعر و اندیشمندی فارسی زبان است. به اعتقاد من یونسکو و هر مکانی که بزرگداشت و یا یادمانی از مولانا و یا هر شاعر ایرانی و فارسی زبان برگزار می کند بهتر است با اجازه و نگرش و حضور ادیبان ایران انجام شود».

پری صابری: اجازه ندهید سرمایه های

فرهنگی ایران به یغما برود

"پری صابری" نویسنده و کارگردان تئاتر که تاکنون آثار متعددی را بر اساس زندگی شاعران ایرانی به صحنه نمایش برده است، با انتقاد از این حرکت دولت ترکیه و کوتاهی مسئولان فرهنگی ایران می گوید: «سیاست گذاران فرهنگی و سیاسی کشور باید به این مهم توجه کنند که فرهنگ و هنر تفریح نیست، بلکه شناسنامه و هویت مملکت است؛ پس نباید اجازه داد به بهانه اینکه مولانا انسانی جهانی است، سرمایه های فرهنگی ایران به یغما برود. باید به کسانی که در گذشته برای تمدن و فرهنگ این مملکت افتخار ابدی آفریده اند، ارج و احترام گذاشت و اجازه ندهیم کشورهای همسایه به بهانه های مختلف سرمایه های فرهنگ باستانی ایران را به یغما ببرند. امروز اگر به افتخارات گذشته ایران می بالیم بخاطر حضور بزرگانی همچون حضرت مولانا، سعدی، حافظ، فردوسی و .. است که با همت خویش به ادبیات این سرزمین اعتبار بخشیده اند، چرا که سنگ و کلوخ در همه جای دنیا یافت می شود، اما چهره های شاخص مثل این بزرگان در دنیا انگشت شمارند.

نویسنده و کارگردان نمایش "من به باغ عرفان" و "سیاوشان" ادامه داد: برای من جای سوال است که چرا مسئولان وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه باید پیشنهاد سال جهانی مولانا را به یونسکو بدهند، با این حال مسئولان فرهنگی ایران چکار می کنند؟ به نظر من باید به این توجه کرد که جای ما در محافل ادبی یونسکو خالی است. وی تصریح کرد:

وقتی ما صاحب افکار عالی بشری هستیم، چرا باید کوتاهی کنیم. این درست که مولانا یک شاعر جهانی است و در دنیایی که افکار مادی دارد، کتاب وی پر فروش ترین کتاب سال می شود، اما باید کاری کنیم، ما باید مهماندار و صاحبخانه باشیم نه تماشاگر که دور از گود نشسته است.

پری صابری ضمن اشاره به گنجینه های ادبی که از گذشته به ما رسیده است، تأکید کرد: این ها گنجینه های با ارزشی هستند که نام ایران را در طول قرون متمادی سربلند نگه

داشته و خواهند داشت ، اگر شاعري مثل حضرت مولانا حدود 40 سال در کشور ترکیه زندگی می کند، در تمام آثار خود حتی يك بیت ترکی نمی سراید. این کارگردان و نویسنده با تاکید بر کوتاهی ایران برای حفظ آثار فرهنگی - تاریخی خود ، گفت: برای کسی مانند مولانا که در يك کشور خارجی اصالت زبان فارسی را به این زیبایی حفظ کرده است چه کرده ایم؟ وی افزود: من به عنوان يك هنرمند تئاتر مولانا را به صحنه تئاتر آوردم. اما بیشتر از این نمی توانم کاری انجام دهم . من که نمی توانم با سازمان یونسکو ارتباط برقرار کنم ، این جزء شرح وظایف مسئولان فرهنگی است که باید در اشاعه و حفظ فرهنگ و هنر و ادبیات ایران زمین تلاش کنند. زندگی مدرنی که فرهنگ و هنر در آن جایی نداشته باشد مضر و خطرناک است».

ثبت مفاخر ایرانی به نام خود از طرف همسایگان ایران در حالی صورت می گیرد که ، در کشورما همزمان با جشنواره آتش ایرانی، المپیاد آشپزی با شرکت 36 استان کشور در زنجان برگزار می شود و یا اینکه پس از جشنواره آتش نقشه ایران در مساحتی معادل پانزده متر مربع در مجموعه تفریحی ائل داغی ایجاد می شود. البته برپایی اینگونه جشنواره ها بد نیست و شاید بتوان گفت بسیار ضروری و مهم است ، اما به شرط آنکه ما را از اصل آنچه داریم غافل نکند، که متأسفانه این کار صورت گرفته است. حال باید پرسید که آیا "مولانا" برای ایرانیان به اندازه "آتش" ارزش ندارد؟ چه کسی باید پاسخ گوی این گونه اتفاقات باشد؟

نایب رئیس فرهنگی مجلس: **وزیر فرهنگ و سازمان میراث فرهنگی** **باید پاسخ بدهند**

"محمد رضا میر تاج الدینی" نایب رئیس دوم کمیسیون فرهنگی مجلس معتقد است « اگر خبر درخواست وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه مبنی بر درخواست این کشور برای نامگذاری سال 2007 به عنوان سال مولانا صحت داشته باشد، مجلس از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان میراث

فرهنگي بخاطر اين کوتاهي پاسخ مي خواهد. من پيش تر در ملاقاتي که با بعضي از نمايندگان کشور ترکیه داشته ام به آنها گفته ام مولانا از ايران به ترکیه رفته است و شاعري فارسي زبان است، اگرچه قبر او در ترکیه قرار دارد، اما ترکیه نمي تواند آن را به نام خود ثبت کند . وزارت فرهنگ بايد بخاطر اين درخواست ترکیه ، به يونسکو نامه بنويسد و اعتراض خود را به اين مسئله اعلام کند. نبايد اجازه داده شود کشور هاي ديگر ميراث فرهنگي و ادبي ايران را به نام خودشان ثبت کنند» .

به دليل شرکت در جلسات مکرر ، نه وزارت فرهنگ پاسخ داد و نه سازمان ميراث فرهنگي

لازم به ذکر است ، در پي درخواست وزير فرهنگ و گردشگري ترکیه از يونسکو براي اعلام سال 2007 به عنوان سال جهاني مولانا شاعر فارسي زبان و سخنان نايب رئيس کميسيون فرهنگي مجلس ، سرويس فرهنگي "هاتف" سعي کرد تا با مسئولان وزارت فرهنگ و سازمان ميراث فرهنگي و گردشگري تماس حاصل کند و در مورد صحت و تدابير انديشيده شده در اين موارد پاسخ بخواهد که متاسفانه آقایان و خانم ها به دليل شرکت در جلسات مکرر فرصت سخن گفتن در مورد اين مسئله را نداشتند.

*****بدون اظهار نظر نقل شد**